

РЕШЕНИЕ

№ 446

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 16.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **8858** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 и сл. от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Х. С. М., гражданин на С., против Решение № 504/2109.2011г. на Зам. – председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и 4 е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата се посочва, че оспореният акт е незаконосъобразен и неправилен. Според жалбоподателя въпреки наличието на законовите предпоставки на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, държавният орган отказва предоставянето на статут на бежанец. Иска се отмяна на оспореното решение

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците не се представлява в съдебното производство и не взема становище по жалбата.

Участващият в делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство пред интервюиращия орган е образувано по молба на Х. С. М. за предоставяне на статут рег.№ Ж-876 от 09.08.2010г. на Дирекция „Миграция и молба вх.№ 1155 от 30.08.2010г. на РПЦ-С., на която дата чужденеца е регистриран с регистрационен лист рег. № УП 4474/30.08.2010г.

В хода на процесното административно производство с жалбоподателя е проведено

интервю, за което е съставен Протокол рег. № УП–4474/31.08.2010г. и в което чужденецът заявява, че обстановката в С. става още по-лоша, и предвид факта, че той е кюрд , а те са преследвани в родината му, не може да се върне в страната си на произход.

Видно от писмо рег. № Т2911 от 28.09.2010г. на ДАНС е изразено становище, че не се възразява да се предостави статут на Х. С. А., в случай че отговаря на изискванията на ЗУБ.

Производството е приключило с издаването на обжалваното решение, с което Зам. – директора на ДАБ при МС е отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като явно неоснователна, на основание чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство от страна на са приети и приложени, приобщените към административната преписка доказателства.

При така установените факти, Административен съд, С. – град обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е индивидуален административен акт, постановен по реда на общото производство, предвидено в раздел III-ти , глава , глава VI-та от ЗУБ. Жалбата е подадена в 14 дневния срок по чл. 87 от ЗУБ от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по съществото, същата е частично основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 75 ал. 1, т.1 от ЗУБ, решението за отказ за предоставяне на статут на основание чл. 13 се взема от председателят на Държавната агенция за бежанците при МС. Видно от Заповед № 503/21.09.2011г. на председателя на ДАБ, издателят на обжалваното решение – А. Д. – зам. – председател е оправомощен да изпълнява функциите на председател по чл.48, ал.1, т.1-4 и т.6 в общото производство по реда на глава Шеста, раздел III от ЗУБ.

Решението е издадено в предписаната от закона писмена форма и съдържа подробни мотиви в частта относно липсата на основания по чл. 8, ал.1 и ал. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, поради които молбата на Х. С. М. е приета за явно неоснователна.

Оспореният акт съдържа подробни мотиви въз основа на какви обстоятелства от страна интервюиращия орган се приема, че не са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут по отношение на жалбоподателя на основание чл. 9, ал.1 от ЗУБ.

Като част от административната преписка е представена и справка № 3607 от 18.07.2010 г. на дирекция "Международна дейност и Европейски бежански фонд" при ДАБ, касаеща политическо и икономическото положение в С., вкл. и . отношението на властите към кюрдите. След изясняване на бежанската история на молителя и въз основа на посочената справка, интервюиращият орган е изготвил становище до председателя на ДАБ от 21.01.2011г., в което е мотивирал предложението да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на кандидата, поради неоснователност на поддържаната бежанска история към разпоредбите на чл.8 и чл.9 от ЗУБ. От своя страна административният орган, в обжалваното решение по отношение закрилата по чл.8 от ЗУБ приема, че наведените от кандидата опасения за преследване са неоснователни. Този извод е направен въз основа на установеното от цитираната справка и изложената бежанска история, като е посочено, че въпреки гражданските и културни ограничения за кюрдския етнос в С., в случая не са налице достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост нарушения на правата на молителя, които да

доведат до извод за необходимост от закрила. Във връзка с предоставянето на закрила на основание чл.9 от ЗУБ органът твърди, че понеже в С. не е налице въоръжен конфликт и споделените от кандидата страхове относно престоя му в казармата се основават на лични предположения, не са налице основания за предоставяне на закрила като хуманитарен статут.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че оспорваното административно решение е издадено от компетентен орган, в установената за това форма, без да се установява нарушение на административно-производствените правила и е в съответствие с материални закон.

Административният орган се е позовал на чл.8, ал.1 от ЗУБ, според която разпоредба статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според него от самите изявления на лицето е очевидно желанието му да намери, в конкретно посочена страна от Европейския съюз, за себе си лична реализация извън С., която обаче не е пряко свързана с изтъкваните от него в хода на административното и съдебното производство причини. Бежанската история е основание да се предположи, че молителят не бил подложен на тежки и повтаряеми нарушавания на основните му права, които да доведат до формирането на ясен мотив и цел да бъде потърсена международна закрила. По повод предоставяне на хуманитарен статут, настоящата инстанция намира, че решението на административния орган в тази му част също е законосъобразно. По същество твърденията на чужденеца в молбата за закрила относно променената обстановка в страната на произход, се отнасят до наличие на обстоятелства по чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Съгласно цитираната норма хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който е принуден да напусне или остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на опасност от тежки посегателства, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. По силата на чл. 9, ал. 3 от ЗУБ реалната опасност от тежки посегателства, може да се основава на събития, настъпили след като чужденецът е напуснал държавата си по произход.

Съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК обстоятелствата, свързани с обстановката в страната на произход, следва да бъде отчетени от съда. Поради това и в съответствие с даденото от СЕС тълкуване на нормата на чл. 15, б. „в” от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година по дело С - 465/2007г. атакуваното решение следва да се отмени в частта, с която е отказано предоставянето на хуманитарен статут на жалбоподателя и преписката да се върне за ново произнасяне от интервюиращият орган след събиране на актуална информация относно последните усложнения на ситуацията в С. във връзка с продължаващите демонстрации на гражданите за промени в управлението на страната, като се прецени дали обхващат цялата територия на страна, към кои граждани са насочени проявите на насилие от властите. В тази връзка следва да се изложат мотиви представляват ли тези прояви на насилие въоръжен вътрешен конфликт по смисъла на чл. 9, ал.1, т.3 във връзка с чл. 13, ал.1, т.5 от ЗУБ и налице ли е опасност от тежки посегателства спрямо жалбоподателя като гражданско лице, гражданин на С..

В конкретния случай общоизвестен по смисъла на чл.37, ал.2 от АПК е фактът за наличие на въоръжен конфликт в страната по произход С.. Информацията, съдържаща

се в справки на Дирекция "Международна дейност и европейски бежански фонд" датира от 18.07.2011 г., не е актуална. "Ескалацията на напрежението в С., съчетана с употреба на сила срещу демонстранти, заплашва ситуацията да излезе извън контрол", се казва в изявление на българското министерство на външните работи. От други информационни източници се установява, че "ситуацията в С. остава напрегната. Силите верни на режима на президента Б. А. продължават да обсаждат ключови градове в страната в опит да прекратят вълната от антиправителствени протести". Следва да се отбележи, че изследването на факта налице ли е "безогледно насилие" има връзка с разпоредбата на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, и не е съобразена с по-широкия обхват на защита дадена от националния законодател в чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, предвиждащ единствено съществуването на насилие в условие на въоръжен конфликт. При новото разглеждане административният орган следва да събере необходимите данни в тази насока.

В частта, в която молбата за предоставяне на статут на бежанец е отхвърлена, жалбата е неоснователна. Решението в тази част съответства на материалния закон, като не са допуснати нарушения на изискванията за провеждане на ускорено производство по чл. 67 и сл. от ЗУБ.

По изложените съображения жалбата в частта, с която се отказва за предоставяне на хуманитарен статут се явява основателна, а в останалата част като неоснователна, подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. С. М., гражданин на С., Решение № 504/21.09.2011г. на Зам. – председателя на Държавна агенция за бежанците, в частта, в която му е отказано предоставяне на хуманитарен статут и ВРЪЩА преписката на интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на Х. С. М., гражданин на С. за предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. С. М., гражданин на С. против Решение № 504/21.09.2011г. на Зам. – председателя на Държавна агенция за бежанците, в частта, в която на жалбоподателя е отказано предоставяне статут на бежанец.

Решението подлежи на обжалване пред Върховният административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му до страните.

Съдия: